

Πρόλογος

Ο Έλλην Φάλασφα

Ο Μιχάλης Τριανταφυλλίδης, γόνος της Θεσσαλονίκης, με ρίζες που μας χωρίζει μια χαράδρα του Πόντου, μεταξύ Χάλδων και Χαλύβων, μου έρχεται στον νου όχι τόσο ως ο πληθωρικός ήρωας τεσσάρων σαξονοειδών έργων, αλλά ως μέτοχος του στίχου του Τόμας Έλιοτ από την «Έρημη χώρα»:

Χο χο χο το Σαιξπηχίρειο τούτο φοξ

Αυτός ο ολότελα εκρηκτικός γίγαντας, με την ιδιότυπη ιδιοσυγκρασία, είναι στην ουσία ένας ποταμός ιδεών, δράσης, στρατηγικής μελαγχολίας, και ένα άκρως κοινωνικό ον με εσωτερική αγαθότητα, προερχόμενος από μιαν άλλη εποχή.

Τον γνώρισα πριν από τουλάχιστον 45 χρόνια και μόνον στα τελευταία δώδεκα υπάρχουμε ως φίλοι, συνταξιδιώτες και σχολιαστές, όπως η σαλονικιά συμπεριφορά επιβάλλει. Είναι παιδί της Νομικής, δεμένος με πολλά πρόσωπα και παρέες, από τους πιο κοινωνικούς ανθρώπους που γνωρίζω, με πολιτικά γονίδια μιας παράδοξης διάστασης, σπανίως οξύθυμος, αλλά κακία δεν του κράτησε κανένας.

Είναι αμιγώς τμήμα της ιδιόρρυθμης παράδοσης της πόλης, δεινός συζητητής, με ευρωπαϊκή συνείδηση και γνώστης των γνωρισμάτων της ευρωπαϊκής αγοράς ιδεών, συντονιστής αμέτρητων πρωτοβουλιών υπέρ της εκκίνησης ή της επανεκκίνησης λαμπρών ιδεών, αμειλικτος λάτρης του πολιτικού διαλόγου, μοναδικό πειραχτήρι στα περι-

βάλλοντα όπου κουνιάζει, καλός ρήτορας και σχολιαστής, και τώρα, στην αγορά των μπαγιάτηδων με το πρώτο του βιβλίο.

Δεν θα μπορούσε παρά να έχει τη μορφή απομνημόνευσης. Περιέχει μια συνεχή ενδιαφέρουσα αφήγηση που μόνον προσωπική κατάθεση δεν είναι, και καταφέρνει ακόμη και στην πιο επιθετική του παράγραφο να εμβάλει άφατη τρυφερότητα.

Κατά καιρούς, έχει επιχειρήσει πρωτοβουλίες που ενίοτε χρονίζουν, επειδή πρέπει να συνενώσει διαφορετικές απόψεις, θέσεις και οργανογράμματα διαφορετικών «υποτροφιών». Αλλά καταφέρνει να μη διαλυθεί σε ένα πανδαιμόνιο γνώμων. Ασχολήθηκε με δεκάδες ζητήματα της κοινωνίας, της πόλης, της χώρας, αλλά ήμουν παρών και σε πρωτοβουλίες που άπτονται προγραμμάτων βελτίωσης της ζωής των πολιτών, με πλήρη γνώση της ευρωπαϊκής ποικιλίας. Εξάλλου τον θεωρώ, ευτυχώς μαζί με πολλούς άλλους, ειδικόν στις ιδεολογικές περιπέτειες της γείτονος Τουρκίας και τον συνόδευσα σε μερικά ταξίδια του εκεί. Εμπειρίες πολύτιμες, που δεν διστάζει να τις μοιράζεται απλόχερα.

Θα έλεγα πως ξέρει τους πάντες στον περίγυρό του, χωρίς να εγκαταλείπει την αγαπημένη του βυζαντινή και συμφωνική μουσική, ενώ η γνώση της παιδικής του γειτονιάς και των ψυχών που έκτοτε τιμά θα εντυπωσιάσει τον αναγνώστη αυτού του βιβλίου που δεν αποτελεί «ανάγνωση άπαξ» αλλά μια συγκινητική και αναλυτική αφήγηση μιας καρδιάς που πάλλει από πάθος.

Πάνος Θεοδωρίδης